

**Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.078/2020/4.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Szántó Pál ügyvéd (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Germus és Társai Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, eljáró ügyvéd: dr. Kékuti Ákos) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 77.M.46/2019/10. számú ítéletével szemben a felperes 11. sorszámon benyújtott fellebbezése alapján - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a NAV külön felhívására fizessen meg 347.984 (háromszáznegyvenhétezer-kilencszáznolcvannégy) forint fellebbezési illetéket az állam javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

- [1] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. június 25. napján kelt 77.M.46/2019/10. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és arra kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 170.520 forint áfát is tartalmazó perköltséget, valamint az adóhatóság külön felhívására az abban közölt módon 111.890 forint illetéket.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a felperes 2014. augusztus 15. napjától határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperesnél területi képviselő, gyógyszerismertető (medical representative) munkakörben. A felperesnek, mint területi értékesítőnek a felettese **K.B.** területi vezető volt a munkaviszony létrejöttétől, majd 2016. október 1. napjától **G-M.J.** lett a közvetlen felettese. A felperes részére a 2017. évi C1-es bónusz nem került kifizetésre, mivel az abban foglalt elvárásokat teljesíteni nem tudta.
- [3] A területi képviselők értékesítési ösztönző terve 2018. megnevezésű dokumentum 6. pontja tartalmazza a kifizetési szabályokat, melynek 7. alpontja szerint „Az ösztönző a **munkáltatóval** a kifizetéskor fennálló szerződéses viszony függvénye.”
- [4] Felperes 2018. február elejétől március 6-ig, majd április 17-ig keresőképtelen állományban volt. Az alperes a 2018. április 19. napján kelt felmondásával a felperes munkaviszonyát 2018. április 20. napján kezdődő 35 nap felmondási idővel 2018. május 24-ével megszüntette. A felmondás indokolása szerint „Társaságunk áttekintette a diabetológiai portfólió pénzügyi mutatóit és figyelembe véve a diabetológiai termékportfólió életciklusát, költségcsökkentési okból létszámcsökkentés végrehajtása mellett döntött, amely keretén belül a diabetológiai termékportfólióval foglalkozó medical reprezentatív pozíciót a jövőben társaságunknál a korábbiakhoz képest kevesebb munkavállaló fogja betölteni. Társaságunk a fentiek alapján úgy döntött, hogy az Ön munkaviszonyát megszünteti.”

- [5] A felperes munkaviszonyának megszüntetésekor a diabetológiai és pulmonológiai terület egybe tartozott és három területi vezető irányította a munkát, egyikük volt **G-M.J.** A területi vezetők mindkét területtel foglalkoztak, azonban a vezetőkhez tartozó orvoslátogatók csak egy területtel, vagy a diabetológiával, vagy a pulmonológiával. Az átszervezést követően a területi vezetők is csak egy területtel foglalkoztak. 2019. május 1. napjától ismételten átszervezésre került sor, mind az orvoslátogatók, mind a területi vezetők mindkét területtel egyidőben foglalkoztak.
- [6] Felperes 2018. április 20. napján munkaviszonyt létesített havi bruttó 550.000 forint munkabér mellett a új munkahely-nél.
- [7] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a létszámcsökkentés az átszervezés egyik formája megvalósul, ha a korábbiakhoz képest legalább egy munkavállaló munkaviszonya megszűnik. Az alperesnél a létszámcsökkentés megvalósult, a tanúvallomások megerősítették, hogy a felperes területe a korábban már ott dolgozó területi képviselők között került szétosztásra. Ez nem járt automatikusan a munkaszerződés módosításával, tekintettel arra, hogy a területek ebben nem kerültek rögzítésre. A felperes maga sem vitatta, hogy a munkaviszonya megszűnését követően eggyel kevesebb területi képviselő dolgozott.
- [8] Rögzítette, hogy a felperes a perfelvétel lezárását követően nem hivatkozhatott a joggal való visszaélésre, így nem vizsgálhatta a felperesi előadást abban a körben, hogy miért az ő jogviszonya került megszüntetésre, illetőleg ennek lehetett-e oka az a körülmény, hogy a felperes és felettese viszonya nem volt megfelelő. Nem vizsgálhatta a **munkáltató** döntésének hátterét sem, hogy miért döntött az alperes az átszervezés, a létszámcsökkentés mellett, kizárólag annak tényét, annak megvalósulását vizsgálhatta. A felmondás okszerűnek is tekinthető. Ugyan megerősítették a tanúvallomások a felperesnek azt az előadását, miszerint a jogviszonyának megszűnését követő 1 év múlva vettek fel ismét területi képviselőt, azonban ezt a felmondás jogszerűsége tekintetében az idő múlására is figyelemmel már nem lehetett értékelni, az a felmondás okszerűségét nem érinti.
- [9] A felperes bónuszkövetelésével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes szabályzata szerint a felperes munkakörében a 2018. évre kifizethető bónusz összege legfeljebb 2.640.000 forint. A teljesítést 4 hónapos ciklusokban kellett vizsgálni, ebből kifolyólag a bónusz kifizetése is évi 3 alkalommal történt. Az év első 4 hónapjára járó bónusz kifizetése június végén lett volna esedékes. A bónusz terv 6. pontja szerint a 30 napnál hosszabb távollét arányosan csökkenti a kifizethető bónusz mértékét. A felperes a 2018. évben munkaviszonya megszűnését megelőzően, több mint 30 napig volt keresőképtelen, ez önmagában is bónuszcsökkentő tényező. Felperes a bónusz összegét 2.112.000 forintban jelölte meg, számítását azonban nem vezette le.
- [10] A szabályzat 6.7. pontja szerint a bónusz a kifizetéskor fennálló szerződéses viszony függvénye. Ebből az következik, hogy a bónusz kifizetése kizárólag akkor történhet meg, amennyiben a jogviszony a **munkáltatóval** a bónusz kifizetésekor fennáll. A kifizetésre 2018. júniusában került volna sor, míg a felperes jogviszonya 2018. májusában megszűnt, így a bónuszra a szabályzat alapján nem jogosult.
- [11] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság a kereseti kérelemnek adjon helyt és az alperest kötelezze első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Másodlagosan az elsőfokú ítélet

hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte.

- [12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg és az így megállapított tényállásból téves ténybeli és jogi következtetést vont le. Az elsőfokú bíróság az egyes kereseti kérelmekhez kötve van, ugyanakkor a kereseti kérelemmel kapcsolatban előterjesztett tényállítások és bizonyítékok vonatkozásában a kereseti kérelem változása, akár visszavonása a perben előadott tényállításokat utóbb nem teszi hatálytalanná. Arra hivatkozott, hogy részletes tényállítást tett arra vonatkozóan, hogy a munkaviszony megszüntetését megelőzően milyen folyamat zajlott le és ez alapján vitatta az alperes felmondásának indokát, hogy az alperes által állított átszervezés, létszámcsoökkentés között nincs ok-okozati kapcsolat. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére tényállításait és bizonyítási indítványait e körben mellőzte arra hivatkozással, hogy azok nincsenek összefüggésben a munkaviszonya megszüntetésével, minden a felmondást megelőző körülményt figyelmen kívül hagyva állapította meg azt, hogy az alperes felmondása jogszerű volt. Hivatkozott ezzel kapcsolatban közvetlen munkahelyi felettesével, **G-M.J.**-vel kialakult kapcsolatra, az általa tanúsított magatartásokra, az eljárás során becsatolt dokumentumokra. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a lefolytatott tanúbizonyítás az átszervezést, a létszámcsoökkentést alátámasztotta. A területi képviselő látzat szerinti átalakítása annak színlelésére irányult, hogy a felmondást ne a személyében felmerülő okra hivatkozással tudja megszüntetni, mert ennek valós indoka nem állt fenn. Az átalakítás előzetes írásbeli előkészítése nem került végrehajtásra, annak dokumentálására és a **munkáltatói** egységek közötti kommunikálására nem került sor.
- [13] Álláspontja szerint téves és megalapozatlan az elsőfokú bíróságnak a bónuszköveteléssel kapcsolatos álláspontja is. Az elsőfokú bíróságnak a bónuszra való jogosultság vonatkozásában a bónusz szabályzatot értékelni kellett volna és amennyiben a **munkáltató** belső szabályzata jogszabálysértő, úgy azt figyelmen kívül hagyva kell rendelkezni a kereseti kérelemről. Az alperes bónusz szabályzatának 6.7. rendelkezése nyilvánvalóan jogellenes, egy előre meghatározott teljesítmény elérése esetén a bónuszra való jogosultság automatikusan megilleti a munkavállalót és annak arra vonatkozó jogosultságához azt a feltételt kapcsolni, hogy a kifizetés időpontjában is fent kell állnia a munkaviszonynak, nyilvánvalóan jogellenes.
- [14] A felperes másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését arra az esetre kérte, amennyiben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásának és az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalásának előfeltételei nem állnak fenn és további bizonyítás lefolytatása szükséges.

- [15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Költségigényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti mértékben terjesztette elő azzal, hogy ÁFA fizetésére köteles, költségjegyzék nyomtatványt nem csatolt.
- [16] Előadta, hogy a felperes eredeti és végleges kereseti kérelme kizárólag a felmondás jogellenességének megállapítására, valamint a bónuszkövetelés megfizetésére terjedt ki. A felperes kereseti kérelmét meg kívánta változtatni, azonban ezen szándékától a perfelvételi szak lezárását megelőzően mégis elállt. Az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés keretében mind a felperes, mind annak jogi képviselője figyelmét többször is felhívta az esetleges keresetváltoztatást igénylő tényállításokra, a keresetváltoztatás és annak elmaradásának következményeire. A keresetváltoztatástól történő elálláskor ismételten szóban is figyelmeztette mind a felperest, mind a felperesi képviselőt arra, hogy az elállás milyen következményekkel jár, valamint a felperesi jogi képviselő kérésére még szünetet is elrendelt a felperessel történő egyeztetés érdekében. Mindezekre tekintettel teljesen megalapozatlan az állítólagos felmondást megelőző körülményekre történő felperesi hivatkozás, a felperes végül sem joggal való visszaélésre, sem pedig sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelmet nem terjesztett elő az elsőfokú eljárásban. A véglegesített kereseti kérelem kizárólag a munkaviszony megszüntetésének jogellenességére terjedt ki, a per tárgyát kizárólag a felmondás alaki és tartalmi jogszerűsége képezte, így az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor a felperes állítólagos nézeteltérésekre vonatkozó nyilatkozatait figyelmen kívül hagyta.
- [17] Kiemelte, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban magát az átszervezés megtörténtét nem, kizárólag a felmondás indokolásának valóságtartalmát vitatta, ezért a fellebbezésben foglalt azon tényállítás, mely szerint az átszervezésre nem került sor, valótlan. Az alperes az elsőfokú eljárásban mind okirati, mind tanúbizonyítással egyértelműen bizonyította a felmondás indokolásaként megjelölt létszámcsökkentés megtörténtét. Hivatkozott ezzel kapcsolatban a szervezeti bejelentés tárgyú e-mail-re, a szervezeti ábrára, a felperes személyes előadására, **Sz.Sz.L.** és **G-M.J.** tanúvallomására.
- [18] A felperes bónuszkövetelésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felperes fellebbezési kérelmében anélkül állítja, hogy a bónuszszabályzat 6.7. pontja jogellenes, hogy ismételten nem hivatkozik azon anyagi jogi jogszabályi rendelkezésekre, melyek ezen állítását megalapozzák. Az elsőfokú bíróság ítéletében jogszerűen állapította meg, hogy a felperes nem tudta bizonyítani az általa megjelölt bónuszra vonatkozó jogosultságát, másrésztől nem tudta meghatározni az általa kért összeg számításának módját. Hivatkozása szerint a felperes személyesen előadta, tudomással bírt arról, hogy a kifizetés feltétele a munkaviszony kifizetési korláta.
- [19] A felperes fellebbezése nem alapos.
- [20] Az elsőfokú bíróság az ítélet alapjául szolgáló tényállást helyesen állapította meg és a jogszabályok megfelelő alkalmazásával érdemben is helyes döntést hozott.
- [21] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 341. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A Pp. 342. § (1) bekezdése szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen. Ez a szabály a fő követelés járulékaira is irányadó.
- [22] A másodfokú bíróság a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem visszavonása

ellenére nem vette figyelembe az előterjesztett tényállításait és bizonyítékait. A felperes a 2019. február 19. napján tartott perfelvételi tárgyaláson ugyan jelezte, hogy a kereset alapjául a felmondáshoz vezető körülményekre és **G-M.J., Sz.Sz.**, valamint **B.T.** magatartására, mint a felmondás mögöttes indokára kíván hivatkozni és a joggal való visszaélés körében keresetmódosítás kíván előterjeszteni, azonban ennek ellenére a keresetmódosítás előterjesztésére biztosított határidőt elmulasztotta. A 2019. április 18. napján tartott tárgyaláson a felperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az elkésztett benyújtott keresetmódosítást nem kívánja előterjeszteni és nem hivatkozik a továbbiakban a joggal való visszaélésre, sem az egyenlő bánásmód megsértésére és a 2.000.000 forintos sérelemdíj iránti igényét sem tartja fenn.

- [23] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperes munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos keresetével összefüggésben kizárólag az átszervezés valótlanására vonatkozó felperesi érvelést vizsgálta. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a felmondás közlését megelőző időszakra vonatkozó, a közvetlen munkahelyi felettes és a felperes között kialakult kapcsolatot figyelmen kívül hagyva állapította meg azt, hogy az alperes felmondása jogszerű volt, mivel a felperes a perfelvétel lezárását megelőzően tett legutolsó nyilatkozata szerint joggal való visszaélésre nem alapította követelését, ezért az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretei között hozta meg határozatát.
- [24] Arra is alaptalanul hivatkozott a felperes, hogy a lefolytatott tanúbizonyítás alapján az átszervezés, létszámcsökkentés megvalósulása nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy **Sz.Sz.L.** és **G-M.J.** tanúk vallomása a létszámcsökkentéssel járó átszervezés lefolytatását alátámasztotta. A felperes sem tette vitássá, hogy az átszervezés során egy fővel csökkent a területi képviselő munkakörben foglalkoztatott létszám. Az átszervezés egyebekben a területi vezetők munkakörét is érintette, az egyes területeket szétválasztották és a területi vezetők ezt követően már csak egy-egy területtel foglalkoztak. A létszámcsökkentés munkakör megszűnést eredményez, amely a munkáltató működésével összefüggő felmondási oknak minősül. Az alperes igazolta a létszámleépítés megtörténtét, ezt a ténytet a felperes sem tette vitássá és ez érintette a felperes munkakörét. A létszámleépítés valósága nem vitatható, ha a munkáltató a munkavállaló munkaköri feladatai ellátására nem alkalmazott új munkavállalót (Mfv.II.10.671/2013/5.).
- [25] A másodfokú bíróság alaptalannak találta a felperes bónuszköveteléssel kapcsolatos fellebbezését is. A felperes a fellebbezésében csupán állította, hogy a bónusz szabályzat 6.7. pontja szerinti rendelkezése nyilvánvalóan jogellenes, azonban saját maga sem jelölte meg, hogy a szabályzat milyen jogszabályi előírást sértene. Minderre tekintettel nem lehetett megállapítani a bónuszszabályzat sérelmezett rendelkezésének jogellenességét. Egyebekben a másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglalt azon érveléssel, hogy a felperes saját maga sem vitatta azt, hogy a bónusz szabályzat irányadó rendelkezésében megfogalmazott feltételnek nem felel meg, ezért a felperes követelése nem megalapozott.
- [26] A másodfokú bíróság a fentiek alapján a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [27] A másodfokú bíróság az alperes perköltségéről való rendelkezést a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján mellőzte, figyelemmel arra, hogy az alperes a perköltség igényét a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére költségjegyzerk előterjesztése nélkül számította fel.
- [28] A másodfokú bíróság a le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a fellebbezéssel vitatott értéket (kártérítési igény 2.237.800 forint, bónusz követelés 2.112.000 forint, összesen 4.349.800 forint)

alapul véve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti mértékben a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[29] A másodfokú bíróság a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30], 2020. szeptember 22.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Asbóth Balázs s.k., Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró bíró